

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. IV. Exponuntur & conciliantur quædam testimonia D. Thomæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

batum, propter originale peccatū: Quid, inquit, oderat in Esau antequam fecisset aliquid mali, nisi originale peccatum? & tamen extra dubium est, Esau sicut & Jacob fuisse applicatum circumcissionis remedium, ac proinde in utroque delectam culpam originalem: Ergo juxta S. Augustinum, peccatum originale, etiam in illis quibus fuit demissum, est causa reprobationis.

96 Addo quod, ut supra annotavimus, omnis reprobatus per Esau figurabatur, sicut omnis predestinatus per Jacob: unde si causa reprobationis in Esau fuit originale peccatum, idem dicendum est de omnibus aliis reprobis, five illis remissa fuerit culpa originalis, five non. Idem conflat ex verbis Gregorii Magni, articulo sequenti, §. 3. in fine referendis.

§. IV.

Exponuntur & conciliantur quedam Testimonia D. Thomæ.

97 Recentiores Thomistæ, qui hanc sententiam veluti S. Thomæ contrariam impugnant, hoc præcipue fundamento nituntur, quod S. ille Doctor hic art. 5. ad 3. & tertio contra Gentes cap. 161. & alibi sæpe, hominum reprobationem, seu aliquorum à gloria exclusionem, soli Dei beneplacito ac mera voluntati attribuit, & ad universi complementum & suavem rerum dispositionem, alios à Deo eligi, alios reprobari, docet. Ex quo concludunt reprobationis, seu exclusionis aliquorum à gloria, causam esse meram Dei voluntatem, non verò peccatum originale. Itaque exponendum est, quis sit S. Thomæ hac in re sensus, & quomodo sententiæ à nobis posite non repugnet. Pro quo

98 Observandum est, reprobationem duplici modo spectari posse: absolute scilicet & comparative. Absolute, cum queritur simpliciter, seu ut loquitur S. Thomas, IN GENERALI, cur aliqui à Deo reprobentur, & quæ sit aliquorum reprobationis causa, nullâ comparatione factâ cum eis qui eliguntur. Comparative verò, cum queritur IN SPECIALI, ut ait idem Sanctus, cur Deus hunc potius quam istum reprobet, cur cum omnibus hominibus per peccatum primi parentis eidem damnationi nascantur obnoxii, aliquos ab hac massa & conspersione liberet, & ad vitam æternam eligat; alios verò in eadem massa derelinquat, & non eligat ad vitam æternam.

99 Hoc posito, facilis est S. Thomæ sensus: cum enim causam reprobationis aliquorum ad solum Dei beneplacitum, & meram voluntatem refert, de ea loquitur comparative, & in speciali: absolute verò & generali de ea loquendo, eam non solum Dei voluntati, sed justitiæ, aliquam ex parte hominis causam semper supponenti, attribuit.

Et ne quis id à temerè & sine fundamento dictum existimet: duo expressa, eisdem S. Doctoris testimonia subjiciam, in quibus suam mentem ita aperte declarat, ut nullus dubitationi relinquantur locus. Primum habetur ad Roman. 9. lect. 4. ubi hæc scripsit: *Circa electionem bonorum & reprobationem malorum, duplex questio moveri potest. Una quidem IN GENERALI, quare Deus velit quosdam inducere, & quorundam misereri. Alia verò IN SPECIALI, quare velit hujus misereri, & hunc vel illum inducere. Et potest quidem ratio hujus questionis assignari, secunde autem questionis non potest assignari ratio, nisi simplex Dei voluntas. Cujus exem-*

plum patet in rebus humanis &c. Deinde ostendit rationem, cur vult quosdam reprobare & inducere, esse justitiam, quæ meritum ex parte hominis supponit, quod ad peccatū originale refertur.

Idem docet in cap. 6. Joan. his verbis: *Quæ autem non omnes averfos trahit, sed aliquos, sicut sint omnes equaliter averfi, ratio quidem IN GENERALI potest assignari, ut scilicet in illis qui non trahuntur, appareat & resurgat ORDO DIVINE JUSTITIÆ: In illis autem qui trahuntur, immensitas divine misericordie. Quare autem IN SPECIALI trahat hunc, & illum non trahat, non est ratio aliqua, nisi beneplacitum voluntatis divine: unde dicit Augustinus, quem trahit, & quem non trahit, quare illum trahat, & illum non trahat, nolite velle judicare, si non vis errare. Et infra. Sic ergo Deus ad complementum universi quosdam quidem trahit, ut in eis appareat sua misericordia; quosdam verò non trahit, ut ostendatur in eis sua justitia; sed hos trahit, illos non trahit, secundum sue beneplacitum voluntatis. Ex quibus verbis manifestam relinquitur, quod licet Deus ad complementum universi, quod requirit ut multiformitas graduum conservetur in rebus, quosdam eligat, & quosdam relinquat, seu reprobet, quosdam trahat & quosdam non trahat; tamen cum quosdam relinquit, & quosdam non trahit, hoc facit ex justitia, proindeque causa est ex parte hominis cur hoc faciat, licet ad complementum universi hoc faciat. Sic ergo (inquit) Deus ad complementum universi quosdam quidem trahit, ut in eis appareat sua misericordia; quosdam verò non trahit, ut ostendatur in eis sua justitia.*

Idem omnino docet loco ex prima parte citato. Nam ibi primò loquens de reprobatione absolute & in generali, sic ait: *Voluit igitur Deus in hominibus, quantum ad aliquos quos predestinat, suam representare bonitatem, per modum misericordie, PARCENDO, & quantum ad aliquos quos reprobat, per modum justitiæ, PUNIENDO; & hæc ratio quare Deus quosdam eligit, & quosdam reprobat. Quibus verbis docet reprobationem absolutam non fieri nisi ex justitia, ac proinde supponere ex parte hominis aliquam causam, scilicet culpam originalem. Postea verò agens de eadem reprobatione in speciali, & comparative, & quaerens quare Deus hos reprobat, istos verò eligit, nullam aliam rationem vel causam assignat, nisi divinam voluntatem. Sed quare (inquit) hos eligit & illos reprobat, non habet rationem, nisi divinam voluntatem.*

§. V.

Alia ejusdem S. Doctoris testimonia exponuntur.

PRæter hæc Doctoris Angelici testimonia, alia adduci possunt ad probandum peccatum originale non esse causam reprobationis hominum. Nam D. Thomas hic art. 3. agens de reprobatione, docet illam esse actum divine providentiæ: At si reprobatio facta ponatur ob originale peccatum, non providentiæ, sed vindictivæ justitiæ actus erit, ut constat ex supra dictis: Ergo juxta S. Thomam reprobatio hominum non est ex peccato originali.

Deinde, idem S. Doctor ibidem aperte docet, voluntatem permittendi cadere in culpam includi in reprobatione. Verba ejus sunt: *Reprobatio includit voluntatem permittendi aliquem cadere in culpam, & inserendi damnationis penam pro culpa: Ergo ex S. Thomæ permisso cadendi in culpam*